

Firma har givet til Statsbanerne, og jeg har ogsaa Tilbudene fra de udenlandske Firmaer.

Der er i alt 22 Firmaer, der have givet Tilbud. Det højeste er paa 39,420, det laveste paa 24,494 Kr. De to laveste Bud paa ca. 24,500 Kr. hidrøre fra Firmaer, der ikke før have leveret Lokomotiver til den danske Stat. Middelprisen af disse Bud er 30,050 Kr., og hertil kommer Indgangstolden, 5 pCt. af Værdien, altsaa 1,500 Kr., det er 31,550 Kr. i alt, medens Frichs Pris er gaaet ned til 30,000 Kr. Dersom man udskyder de to højeste og de to laveste Bud, bliver Gennemsnitstilbudene 29,700 Kr. + Tolden, 1,500 Kr., i alt 31,200 Kr. altsaa i begge Tilfælde højere end Frichs Tilbud. Ti af Budene ligge imellem 27,500 og 28,500 Kr., altsaa, naar Indgangstolden lægges til, mellem 29,000 og 30,000 Kr., og disse Bud hidrøre fra Tysklands største Firmaer, af hvilke flere i en Aarrække have leveret Lokomotiver til de danske Statsbaner. Den Pris, som Frichs Efterfølgere have tilbudt Lokomotiverne til, ligger altsaa tæt op ad de af Tysklands største Lokomotivfabrikker forlangte, og det har saaledes vist sig, at en dansk Fabrik er i Stand til at kunne levere disse Maskiner lige saa billigt. — Man vil nu ikke kunne forvente, at der ved hvert Aars Licitation vil kunne fremkomme Tilbud om Bygning af Lokomotiver, der ere væsentlig billigere end de, der ere komne fra de Firmaer, som ere førende paa Lokomotivbygningens Omraade, og Frichs Efterfølgeres Pris har altsaa vist sig fuldt ud at kunne konkurrere med disse. Det vilde derfor have været naturligt, om man ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal ikke havde forbigaaet det danske Firma.

Ja, saaledes er i Korthed de faktiske Forhold. Det har vist sig ved denne Lejlighed, at der er en Mangel paa Forstaaelse af den danske Industris Betydning indenfor et stort Parti blandt Rigsdagsmændene, særlig i det andet Ting. Det samme viste sig ogsaa i sin Tid ved Toldlovbehandlingen. Da var der ogsaa fra Socialdemokratiets Side Røster, der gik i samme Retning, senere har det forandret sig. Vi have nu hørt Røster fra Socialdemokraternes Side i det andet Ting, der varmt have talt for at lade alt det Arbejde udføre her i Landet af danske Arbejdere, som det var muligt at lade udføre her, og i dette Ting have vi nu ogsaa hørt en af Arbejdernes Repræsentanter (Harald Jensen) tale varmt derfor.

Her mødes altsaa Arbejdere og Arbejdsgivere i fuld Forstaaelse og fuld Enighed. Jeg hører nu fra en æret Kollegas Side udtale, at det er mærkværdigt, at disse to Partier, der ellers ofte staa saa skarpt overfor hinanden, her have fundet hinanden. Jeg synes ikke, det er saa underligt, at det er Tilfældet; thi vel kunne vi kæmpe om højere Løn og kortere Arbejdstid, om, hvad der kan ydes, og hvad der kan bydes, og ofte staa vi skarpt overfor hinanden, men det er kun, naar der er Arbejde og tilstrækkeligt Arbejde. I en Tid som den nuværende, da Tusinder af danske Arbejdere gaa ledige, have vi kun at resignere. Og just i denne Tid, da der er kommet Overenskomster i Stand for en længere Aarrække, 5 Aar, mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, da der altsaa fra begge Sider er vist Imødekommen for at skaffe Arbejdsro og Arbejdsfred indenfor Industrien og skaffe bedre Betingelser for, at det økonomiske Liv kan røre sig, er det saa meget sørgeligere at møde en saa ringe Forstaaelse hos de øverste Ledere i vort Samfund. Dette er beklageligt. Ganske vist hørte jeg i Gaar en Kollega udtale: De blive dog aldrig færdige her i Landet med de Lokomotiver, for saa snart de faa Arbejde, gøre de jo Strejke. Dertil vil jeg dog svare: Det er der taget alt muligt Hensyn til netop ved den Overenskomst, som er tilvejebragt i de Fag, der skulde beskæftige sig hermed.

Naar den højtærede Minister for Trafikvæsenet før udtalte Haabet om, at den danske Maskinindustri maatte blive saa leveringsdygtig, at den kunde levere Lokomotiverne, synes jeg, at der i det Tilbud, der er kommet frem, ligger et Bevis for, at den er i Stand til at kunne gøre det, og der er ogsaa en Garanti for, at det vilde blive gjort paa en forsvarlig Maade. Der kom i Gaar en Røst til mig af en anden Art. Der blev sagt: De danske Arbejdere ville jo alligevel, naar det kommer til Stykket, foruden at strejke bestille for lidt. (*En Stemme: Hør!*). — Ja, jeg hører, der fra en enkelt Side bliver sagt „Hør“. I Dag sagde den højtærede Konseilspræsident til min Kollega (Bramsen), der havde udtalt, at vi ikke vilde være Haandlangere: Der er ikke noget, der hedder Haandlangere mere, nu hedder det Murarbejdsmand. Jeg skal sige til Ministeren: Det ere vi ikke en Gang fornøjede med, for jeg giver Ministeren Ret i, at Murarbejdsmandene have jo paa et enkelt Omraade vist sig ikke at være saa flittige, som de burde og skulde være, men